

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Разград, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН ТРОЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и
осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емил Д. Стоев

Членове: Валентина П. Димитрова
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Дияна Р. Георгиева
в присъствието на прокурора М. Вл. Т.
като разгледа докладваното от Пламен М. Драганов Частно наказателно дело
№ 20223300200254 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 16 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация с оглед упражняване на надзор върху пробационните мерки и алтернативните санкции (ЗПИИСРРПОУНВПМАС) и е образувано въз основа на Удостоверение по чл. 6 от Рамково решение № 2008/947/ПВР на СЕ от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции, издадено въз основа на Наказателна присъда № 1641 от 23.09.2020 г., влязла в сила на 09.10.2020 г., постановена по дело № 8313/55/2020 от Районен съд Арад, Република Румъния, по отношение на лицето Ф. И. П., роден на 08.05.1992 г., ЕГН *****, с последен известен адрес в България гр. Цар Калоян, ул. „Ропотамо“ № 7.

Удостоверението е издадено за признаване и изпълнение на посочената присъда, с която на българския гражданин Ф. И. П. е наложено общо наказание Лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от две години, по време на които осъдения трябва да спазва 5 пробационни мерки, които са:

1. Да се яви в пробационната служба на Арад на датите, определение от нея;
2. Да приема посещения на пробационния служител, определен за надзора му;
3. Да уведомява предварително за смяната на адреса и всяко пътуване, което надвишава 5 дни, както и за връщането си;

4. Да уведомява за промяната на работното място;
5. Да предоставя информация и документи, които позволяват контрола върху средствата за издръжка.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Разград изразява становище за наличие основанията по чл. 15, ал. 1, т. 2 от ЗПИИСРРПУНПМАС за отказ от признаване и изпълнение на наказателното решение на съдебните власти на Румъния.

Осъденото лице Ф. И. П. не е призовано на заявления постоянен адрес, не се явява в съдебно заседание. Видно от докладна записка на мл. инспектор при ОЗ „Охрана“ – Разград, на заявления постоянен адрес е намерен само баща му Исуф И. П., според който синът му от три години е напуснал семейното жилище и е заминал със семейството си за Република Австрия и бащата няма актуален телефонен номер на сина си. Според извършената справка в НБД „Население“ от 11.07.2022 г. Ф. И. П. има регистриран настоящ адрес в Австрия. Действително по данни от изисканите справки от ОДМВР - Разград Ф. И. П. последно е влязъл на територията на Република България 10.08.2022 г., но при извършената проверка от ОДМВР – Разград същият не е установен. Направен бе опит да се призове чрез съпругата му С.Я. П.а, но и тя не е открита на известните адреси от служители на ОДМВР – Разград и ОЗ „Охрана“ – Разград. Същата не е установена и на адреса в с. Синя вода, общ. Лозница, като в селото не са установени и нейни роднини. Видно от изготвената справка в НБД „Население“ от 11.07.2022 г. съпругата С.Я. П.а също има регистриран настоящ адрес в Австрия. Последния регистриран трудов договор на Ф. И. П. е прекратен на 11.04.2019 г.

Назначеният служебен защитник на осъденото лице моли съда да откаже признаване на наказателната присъда на румънския съд, като счита, че са налице основания по чл. 15, ал. 1, т. 2 от закона – осъденото лице няма местоживееене в страната.

Окръжният съд, съобразявайки се с искането, събраните доказателства, изразените становища на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

С Удостоверение по чл. 6 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа на взаимно признаване към съдебните решения и решенията за пробация с оглед надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции е представена за признаване и изпълнение Наказателна присъда № 1641 от 23.09.2020 г., влязла в сила на 09.10.2020 г., постановена по дело № 8313/55/2020 от Районен съд Арад, Република Румъния. С цитираната присъда българския гражданин Ф. И. П., роден на 08.05.1992 г., ЕГН *****, с постоянен адрес в България гр. Цар Калоян, ул. „Ропотамо“ № 7, е осъден за деяния по чл. 335, ал. 1 и чл. 323 от Наказателния кодекс на Република Румъния на една година и два месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от две години, считано от датата на влизане в сила на решението и е постановено в този изпитателен срок същият да спазва следните мерки за надзор:

1. Да се яви в пробационната служба на Арад на датите, определение от нея;
2. Да приема посещения на пробационния служител, определен за надзора му;

3. Да уведомява предварително за смяната на адреса и всяко пътуване, което надвишава 5 дни, както и за връщането си;

4. Да уведомява за промяната на работното място;

5. Да предоставя информация и документи, които позволяват контрола върху средствата за препитание.

Осъждането е за това, че на 09.09.2019 г. Ф. И. П. се е явил на ГКПП Надлак II, посока излизане от Румъния, управлявайки лек автомобил марка „Форд Галакси, регистриран в Австрия под номер W53206L, като при проверка, извършена от граничната полиция е представил за проверка свидетелство за управление чешки модел, фалшифицирано.

Описано е и предходно поведение на осъденото лице, което през 2015 г. чрез неговия работодател Халил Ийлмаз, гражданин на Република Турция, е придобил Свидетелство за управление на МПС чешки модел № EA123632, което съгласно заключението на съдебно – криминалистичната експертиза на Областния Инспекторат на Полиция Арад е фалшифицирано. Установено е, че П. не притежава и българско свидетелство за управление на МПС.

Извършеното е квалифицирано като деяния по чл. 335, ал. 1 от НК на Република Румъния (управление на МПС без свидетелство за управление на МПС) и по чл. 323 от НК на Република Румъния (измама – използване на неистински официален документ). От описаното става ясно, че се касае за деяния, извършени на територията на издаващата държава и попадащи под юрисдикцията на българските съдилища.

По силата на Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа на взаимно признаване на съдебни решения и решения за пробация с оглед упражняване на надзор върху пробационните мерки и алтернативните санкции, Република България е сезирана като изпълняваща държава в производството по признаване на наказателно решение на чуждестранен съдебен орган и за изпълнение на наложените с коментирания по-горе съдебен акт пробационни мерки.

Удостоверението по чл. 6 от Рамковото решение е издадено по образец, съгласно Приложение № 1 към чл. 6 от ЗПИИСРРПУНПМАС, в писмена форма, придружено от превод на български език, от компетентен орган и отговаря на изискванията, залегнали в разпоредбите на чл. 6 от българския закон. То съдържа необходимата информация, съответстваща на данните в изисканото съдебно решение, постановено от румънския съд, чието признаване се иска – № 1641 от 23.09.2020 г., постановена по дело № 8313/55/2020 от Районен съд Арад, Република Румъния., станало окончателно на 09.10.2020 г.

Касае се за окончателен съдебен акт на съд на издаващата държава, с който се установява, че българският гражданин Ф. И. П. е извършил престъпление и му се налага наказание с отложено изпълнение, съпроводено с определени пробационни мерки, т. е. съдебно решение за налагане на пробационни мерки по смисъла на чл. 3, ал. 1, б. "б" от ЗПИИСРРПУНПМАС.

В удостоверението и съдебния акт са описани извършените деяния, а именно – управление на МПС в издаващата държава от лице, което не притежава свидетелство за управление и използване на неистински официален документ, наказуеми съответно по чл. 335, ал. 1 и по чл. 323 от НК на Република Румъния.

Извършвайки преценка за наличие на условията за признаване и изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, постановено от издаващата държава – Република Румъния, съдът констатира, че деянието, квалифицирано по чл. 323 от румънския Наказателен кодекс (използване на неистински официален документ) е аналогично с престъпление по чл. 316 във вр. с чл. 308 от НК. Що се касае до деянието по чл. 335, ал. 1 от НК на Република Румъния, същото не припокрива състава на престъпление по чл. 343в, ал. 2 от НК на Р България. Според чл. 14, ал. 1 от ЗПИИСРРПУНПМАС условието за двойна наказуемост на деянието ще бъде изпълнено и в случаите, в които елементите от престъпния състав по законодателството на издаващата държава не се препокриват напълно с признаците на състава по законодателството на изпълняващата държава, в случая Република България. Управление на МПС без съответно свидетелство за управление по чл. 335 от НК на Република Румъния, търпи несъответствие с основните признаци на състава по чл. 343в, ал. 2 от НК на Република България, доколкото обективните параметри на визираното престъпление включват наличието на предходна административна санкция на водача на МПС и едногодишен срок, в рамките на който да е осъществена нова дейност по управление на МПС без съответно свидетелство за управление. Аналог на престъплението по чл. 335, ал. 1 от НК на Румъния не се открива и в съставите по чл. 343в, ал. 1 и ал. 3 от НК, уреждащи сходни обществени отношения, както и в нито един друг престъпен състав от НК на България. Същевременно, обсъжданото престъпление не попада и в списъка по чл. 14, ал. 2 от ЗПИИСРРПУНПМАС, за които двойната наказуемост не е предвидена като условие за признаване и изпълнение на постановеното от чуждия съд наказателно решение. Посоченото деяние според българското законодателство има характера на административно нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и по силата на чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП се санкционира по административен ред с налагане на наказание глоба от 100 до 300 лева. Ето защо следва да се заключи липса на двойна наказуемост на деянието по чл. 335, ал. 1 от НК на Република Румъния, за което е осъден българският гражданин Ф. И. П..

Изследвайки обстоятелствата, свързани с личността на осъденото лице и неговото местоживее, предвид условията по ЗПИИСРРПУНПМАС за признаване и изпълнение на постановеното от румънските съдебни власти наказателно решение, съдът установи чрез изискване на справки от ОДМВР – Разград, ОЗ „Охрана“ – Разград, характеристични данни за осъденото лице, които изключват извод за трайна актуална свързаност с обявените му постоянен и настоящ адрес в Република България.

По делото са налице последователни данни за пребиваването на осъденото лице извън територията на Р България и липса на намерение за връщането му в страната на този етап. Както вече бе посочено, Ф. И. П. не пребивава трайно в Република България и няма регистрирани трудови договори на територията на страната. Същият, както и съпругата му

С.Я. П.а, от 11.07.2022 г. имат регистрирани настоящи адрес в Република Австрия. Изисканите справки от ОДМВР – Разград установяват системни пътувания на Ф. И. П. извън страната. Видно от писмо на ОЗ „Охрана“ – Разград на постоянния адрес на осъденото лице - гр. Цар Калоян, ул. „Ропотамо“ № 7 лицето не пребивава вече три години. В съдебно заседание беше изслушан бащата Исуф И. П., според който синът му се е завърнал за кратко в България през м. август 2022 г., след което отново е заминал със семейството си в Австрия, където работи и където учат децата му. Трайна свързаност на осъдения с Р България не се установява и с оглед трудова ангажираност. Както вее бе посочено от приобщената справка за трудови договори единствения такъв на осъденото лице в Р България е прекратен на 11.04.2019 г.

Горните доказателства, съдържащи се в приложените по делото документи сочат трайно отсъствие на Ф. И. П. от Република България, като липсват доказателства той да желае да се върне в нея трайно. Съпругата и децата му също не се намира на територията на държавата, като няма данни за тяхното точно местонахождение. Така установеното трайно отсъствие на осъдения П. от страната, без оглед на съществуващите данни по справката от НБД "Население" за постоянен, се явява пречка определените от румънския съд пробационни /надзорни/ мерки реално да бъдат изпълнявани на територията на нашата страна от пробационната служба по местоживеене на лицето. Не е налице и изключителност на случая, при която съдът може да признае решението на румънския съд - чл. 14, ал. 4 ЗПИИСРРПОУНПМАС, тъй като към момента местоживеенето на Ерол Касим не е известно /има данни за местоживеене в Германия, каквито са и данните за дъщеря му, а не са налице също така и данни да се е преместил постоянно на територията на нашата страна, за да работи или учи, още повече липсват каквито и да било сведения в какъв времеви период и дали осъденият ще се завърне, за да живее постоянно на територията на нашата страна, за да бъдат изпълнени спрямо него пробационните мерки за срок от две години, считано от 09.10.2020 г. – датата на влизане в сила на присъдата /наказателното решение/ на Районен съд – Арад.

Няма фактическа сигурност за какъвто и да е времеви период, в който осъденият ще се завърне, за да живее постоянно на територията на РБългария, така че да бъдат изпълнени спрямо него присъдените пробационните мерки, изпълнението на които се явява крайна цел на ЗПИИСРРПОУНПМАС. Съобразно чл. 1 на Рамково Решение 2008/947/ПВР НА СЪВЕТА целите и приложното му поле са "улесняване на социалната рехабилитация на осъдените лица,....., както и улесняване приложението на съответните пробационни мерки и алтернативни санкции по отношение на нарушителите, които не живеят в държавата на осъждане." Очевидно е, че за да се постигнат тези цели е нужно действително фактическо местоживеене на територията на РБългария. Съгласно трайната практиката на СЕС местоживеенето не се установява само чрез изготвяне на справка за същото - изпълняващият съдебен орган следва да направи обща преценка на редица обективни елементи, които характеризират местоположението на това лице, сред които по - конкретно фигурират продължителността, естеството и условията на престоя му на определено място, както и

семејните му и икономически врзки с него. Како по-горе се установи осудениот Ф. П. има регистриран настоящ адрес в Република Австрија, кадето нај - веројатно работи, а посетенијата му на територијата на Р. Бугарија се епизодични.

Освен това следва да се отбележи, че согласно трајната практика на судилищата в Република Бугарија - предвид нормата на чл. 67, ал. 3 от НК, согласно която пробационната мярка се постановява "през изпитателния срок", респективно действието на пробационната мярка за надзор налага приложимостта и в срок равен с този на изпитателния срок. В случая изпитателния срок изтича на 09.10.2022 г., поради което е безпредметно продължаване на издирването на осуденото лице и евентуалното признаване на решението на румънските съдебни власти.

Предвид горното и като съобрази наличните по делото данни за наличие основанията по чл. 15 от ЗПИИСРРПУНПМАС, съдът намери, че е налице хипотеза по т. 2 на чл. 15, ал. 1 от ЗПИИСРРПУНПМАС, обуславяща отказ от признаване и изпълнение на решението на румънските съдебни власти. Трајното отсъствие на осуденото лице от Република Бугарија и липсата на ясно заявено намерение за връщане в страната се явява основание по чл. 15, ал. 1, т. 2 от ЗПИИСРРПУНПМАС за отказ от признаване и изпълнение на Наказателна присъда № 1641 от 23.09.2020 г., влязла в сила на 09.10.2020 г., постановена по дело № 8313/55/2020 от Районен съд Арад, Република Румъния.

Водим от горното и на основание чл. 16, ал. 7, т. 2 от ЗПИИСРРПУНПМАС настоящия състав на Окръжен съд - Разград

РЕШИ:

ОТКАЗВА признаване и изпълнение на Наказателна присъда № 1641 от 23.09.2020 г., влязла в сила на 09.10.2020 г., постановена по дело № 8313/55/2020 от Районен съд Арад, Република Румъния, по отношение на българския гражданин Ф. И. П., роден на 08.05.1992 г., ЕГН *****, за извършени престъпления по чл. 335, ал. 1 от НК и по чл. 323, ал. 1 от НК на Република Румъния, за което му било наложено общо наказание от една година и два месеца лишаване от свобода, отложено за период на надзор от две години от датата на влизане в сила на наказателното решение, като по време на срока на надзор осуденото лице било задължено да спазва следните надзорни мерки: 1. Да се яви в пробационната служба на Арад на датите, определение от нея; 2. Да приема посещения на пробационния служител, определен за надзора му; 3. Да уведомява предварително за смяната на адреса и всяко пътуване, което надвишава 5 дни, както и за връщането си; 4. Да уведомява за промяната на работното място; 5. Да предоставя информация и документи, които позволяват контрола върху средствата за препитание.

На основание чл. 16, ал. 8 от ЗПИИСРРПУНПМАС, след влизане в сила на решението незабавно да се направи превод на диспозитива на решението на румънски език, за сметка на Окръжен съд – Разград, и да се изпрати на компетентния орган на издаващата държава, на посочения в удостоверението по чл. 6 от закона електронен адрес, както и да

се изпрати препис от решението на Министерството на правосъдието.

Решението подлежи на обжалване или протест пред Апелативен съд - Варна в петдневен срок, считано от днес.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____